

Sygn. akt VI U 1794/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2018 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania : R. C.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 6 października 2017 r., znak: (...)

w sprawie: R. C.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

oddala odwołanie.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 1794/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 października 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku R. C. z dnia 21 sierpnia 2017 roku odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 października 2017 roku. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z artykułem 6 Ustawy wypadkowej renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy. Zakład wyjaśnił, że przyczyną odmowy przyznania świadczenia było to, iż komisja lekarska ZUS orzekła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w orzeczeniu z dnia 4 października 2017 roku. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się zmiany decyzji i przedłużenia mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres. W uzasadnieniu tej decyzji ubezpieczony opisał przebieg swojego leczenia po wypadku przy pracy z dnia 28 marca 2011 roku podnosząc, iż organ ren..., zarzucając organowi rentowemu, iż całkowicie pominął jego kwalifikacje i rodzaj dotychczas wykonywanej pracy. Ubezpieczony podnosił, że zawsze był inżynierem pracującym fizycznie, a nie tylko umysłowo i podkreślał, że jego specjalność zawodowa powoduje, że może pracować wyłącz..., że nie może pracować wyłącznie umysłowo, gdyż immanentną cechą pracy inżyniera mechanika konstruktora serwisanta jest wykonywanie ciężkich fizycznych obowiązków, takich jak pomiary na wysokości, montaż konstrukcji, odbiór techniczny związany z przejściem cyklu produkcyjnego, demontaż i montaż ponowny maszyn w przypadku remontu, serwisu. Praca, ubezpieczony argumentował, że jego praca wymaga wielu czynności związanych z poruszaniem się, na przykład wchodzeniem na drabinę, pracą na rusztowaniach, pomiary na wysokości, jest też związana z dojazdami i pracą w terenie. Prowadzona

przez niego działalność gospodarcza była działalnością jednoosobową i wykonywał wszelkiego rodzaju prace tego rodzaju samodzielnie. W jego ocenie utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami, co oznacza, że jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Jednocześnie argumentował, że ze względu na posiadany wiek, 61 lat, wiedzę i doświadczenie zawodowe nie może się przekwalifikować i wnosił jak..., o zmianę zaskarżonej decyzji. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania powołując argumentacją przedstawianą w uzasadnieniu zaskarżanej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczony R. C. w okresie, w okresach od 19 kwietnia 2012 roku do 18 kwietnia 2013 roku oraz od 1 maja 2017 roku do 30 września 2017 roku miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 28 marca 2011 roku. W dniu 21 sierpnia 2017 roku złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Orzeczeniem z dnia 5 września 2017 roku lekarz orzecznik ZUS, ustalił, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonego od tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 4 października 2017 roku, ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS stanowiło dla organu rentowego podstawę wydania zaskarżonej w niniejszej sprawie decyzji z dnia 6 października 2017 roku. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS Sąd Okręgowy dopuścił dowody z opinii biegłych sądowych, specjalisty chirurgii urazowej i ortopedii oraz specjalisty medycyny przemysłowej. Specjalista ortopeda w opinii z dnia 11 maja 2018 roku, po przeprowadzeniu badania ortopedycznego, rozpoznał u ubezpieczonego obustronne blizny pooperacyjne w okolicach poniżej stawów skokowych, pogrubienie obrysów tyłostopia po stronie lewej, niewielką szpotawość tyłostopia po stronie prawej, koślawość oraz brak, stwierdził brak odwracania i nawracania tyłostopia obustronnie. Jednocześnie Sąd, jednocześnie biegły sądowy ustalił, że chód ubezpieczonego jest samodzielny, z pełnym obciążeniem stóp i pięt, z lekkim utykaniem i z zachowaną fazą odbicia. Ubezpieczony, jak rozpoznał biegły sądowy, przeżył wieloodłamowe złamanie obu kości piętowych leczone operacyjnie, wygojone, z ograniczeniem ruchomości w stawie skokowym dolnym bez istotnego upośledzenia funkcji chodu. Zdaniem biegłego sądowego ubezpieczonego, ze względu na schorzenia narządu ruchu, jest zdolny obecnie do pracy zawodowej, zabiegi operacyjne obu pięt przyniosły poprawę w funkcjonowaniu kończyn dolnych, stwierdzone dolegliwości oraz istniejąca dysfunkcja tego stawu nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy zarobkowej. Biegły wskazywał także na to, iż w zaświadczeniu o stanie zdrowia z dnia 29 lipca 2011 roku lekarz leczący stwierdził "zdolny do pracy, zakończone leczenie ortopedyczne, zabiegi operacyjne obu pięt i następową rehabilitacja, w tym rehabilitacja w ramach prewencji ZUS, odbyta w okresie od 28 czerwca 2017 roku do 25 lipca 2017 roku, przyniosła poprawę w funkcji kończyn dolnych". W aktualnym badaniu blizny pooperacyjne obu pięt, poszerzone obrysy tyłostopia obustronnie bez obrzęku istotnego ograniczenia ruchomości stawów skokowo-goleniowych z chodem wydolnym. Stwierdzono poprawę funkcjonalną kończyn dolnych, jak wskazał biegły sądowy ortopeda w swojej opinii, która nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy. Biegły sądowy zgodził się z opinią komisji lekarskiej ZUS, wskazując, że dysfunkcja narządu ruchu i jej stopień zaawansowania, czynią ubezpieczonego zdolnym do pracy. Zabiegi operacyjne obu pięt z następową rehabilitacją, przyniosły poprawę funkcjonalną kończyn dolnych, która nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy ubezpieczonego. W odrębnej opinii z dnia 25 lipca 2018 roku specjalista medycyny przemysłowej rozpoznał u ubezpieczonego przebyte wieloodłamowe złamanie obu kości piętowych leczone operacyjnie, wygojone, z ograniczeniem ruchomości w stawie skokowym dolnym bez istotnego upośledzenia funkcji chodu. Na podstawie przeprowadzonego badania sądowo lekarskiego oraz po analizie dokumentacji medycznej zawartej w, zebranej w aktach sprawy i w aktach ZUS oraz dostarczonej przez ubezpiec..., badanego, po zapoznaniu się z badaniem biegłego ortopedy, specjalista medycyny przemysłowej ustaliła, iż stan zdrowia ubezpieczonego nie upośledza sprawności organizmu w stopniu ograniczającym zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w związku z wypadkiem przy pracy. Biegła podkreśliła, że w dniu 28 marca 2011 roku na skutek upadku z wysokości w pracy, ubezpieczony doznał złamania obu kości piętowych, był leczony operacyjnie, następnie był rehabilitowany, w tym w ramach prewencji ZUS w 2017 roku. Obecnie w badaniu ortopedycznym wystąpiła poprawa stanu zdrowia, bez istotnego ograniczenia zakresu ruchu w stawach skokowo-goleniowych i z chodem wydolnym. Biegła sądowa, specjalista medycyny przemysłowej, zgodziła się z orzeczeniami lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, uznając ubezpieczonego za zdolnego do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Strony procesu nie wniosły zastrzeżeń do tej opinii, a Sąd oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, z punktu widzenia dyrektyw interpretacyjnych wskazanych w artykule 233 paragrafie 1 Kodeksu

postępowania cywilnego w związku z artykułem 12 i 13 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2018 roku pozycja 1270, uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wymaga uzupełnienia i może stanowić podstawę do istotnych dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie ustaleń co do tego, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, czy też niezdolność ta w obecnym stanie jego zdrowia, ocenianym w niniejszej sprawie, ustąpiła. Opinie biegłych sądowych są jednoznaczne, co do poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego, biegli sądowi wskazali na to, iż rehabilitacja przebyta przez ubezpieczonego przyniosła poprawę jego stanu zdrowia, w szczególności poprawę funkcjonalną kończyn dolnych, która obecnie nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy. Mimo istnienia pewnych skutków wypadku przy pracy ubezpieczonego, ograniczenia ruchomości w stawie skokowym dolnym, biegli ocenili, iż stan kończyn dolnych występuje bez istotnego upośledzenia funkcji chodu. Oceniając ten materiał dowodowy z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego i zasad logicznej argumentacji Sąd Okręgowy wskazuje, że stan zdrowia jest procesem dynamicznym, który ulega zmianie w czasie i z takim, z taką sytuacją mamy właśnie do czynienia w niniejszej sprawie. Zarówno specjalista medycyny przemysłowej, jak i specjalista chirurgii urazowej i ortopedii stwierdzili poprawę stanu zdrowia ubezpieczonego umożliwiającą mu wykonywanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Kontynuowanie postępowania dowodowego w niniejszej sprawie nie miało merytorycznego uzasadnienia, albowiem po pierwsze opinie biegłych sądowych były jednoznaczne i stanowcze, oparte na posiadanej przez biegłych sądowych specjalistycznej wiedzy medycznej, a ponadto w aspekcie procesowym strony procesu nie zgłosiły żadnych zastrzeżeń do tej opinii, do tych opinii biegłych sądowych. Dokonując subsumpcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego pod właściwe przepisy prawa materialnego, Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z artykułem 6 ustępem 1 punktem 6 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2017 roku pozycja 1773, z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje między innymi świadczenie w postaci renty z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Z kolei zgodnie z artykułem 12 ustępem 1 i ustępem 2 oraz ustępem 3 powołanej Ustawy emerytalno rentowej, niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei artykuł 13 ustęp 1 powołanej Ustawy emerytalno rentowej, stwierdza, że przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy, uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W ocenie Sądu Okręgowego biegli sądowi zastosowali powyższe kryteria orzecznicze przy formułowaniu ustaleń i wniosków końcowych swoich opinii, co wyjaśnili w treściach tych opinii, w szczególności, jeszcze raz podkreślić należy, że nie stwierdzili oni obecnie istotnego upośledzenia funkcji chodu, a w związku z tym także specjalista medycyny przemysłowej, oceniając kwalifikacje zawodowe ubezpieczonego w zawodzie inżyniera mechanika, stwierdził, iż ubezpieczony jest zdolny do wykonywania tego rodzaju pracy, a niezdolność do jej wykonywania w związku z chor..., z wypadkiem przy pracy, co obecnym stanie zdrowia ubezpieczonego nie występuje. Dlatego na podstawie artykułu 477 paragrafu..., ze znaczkim 14 paragrafu 1, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie wobec niespełnienia ustawowych przesłanek nabycia prawa do dochodzenia dochodzonego świadczenia, w szczególności wobec niewystępowania niezdolności do pracy ubezpieczonego powiązanej z wypadkiem przy pracy. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.